

ऋणाकैकेयीसंबन्धिऋणात् ॥ मल्लते मलीत्यर्थं ब्राह्मीत्यर्थं ॥ अभिनन्दय ननुनिन्दय ॥ तत्कृतस्यार्थस्य बहूपकारकत्वादितिव्यग्यं ॥ १० ॥ सूक्तस्यावश्यकत्वेसंमति
माह ॥ श्रूयतेइति ॥ गयेषु गयाप्रदेशेषु ॥ यजमानेन यागं कुर्वता पितृन्प्रति पितृप्रीतिमुद्दिश्य ॥ ११ ॥ तांश्रुतिमाह ॥ पुत्राभ्युदयति ॥ पुदितिनरकनाम त्रायतेः कः प्रत्ययः
व्युत्पत्यन्तरमाह ॥ पितृनिति ॥ पितृन्पातिइत्यर्थेपुत्रस्य पृषोदरादित्वात्साधुत्वं ॥ पितृनुद्दिश्य कृतेष्टापूर्तादिना स्वर्लोकप्रापणेन तेषां रक्षणमित्याहुः ॥ १२ ॥ गयां पितृस्वर्ग

ऋणान्मोचय राजानं मल्लते भरतप्रभुं ॥ पितरं ब्राह्मिधर्मज्ञमातरं चाभिनन्दय ॥ १० ॥ श्रूयते धीमता तात श्रुतिर्गीता यशस्विना ॥ गये
न यजमानेन गयेष्वेव पितृन्प्रति ॥ ११ ॥ पुत्राभ्युदयति नरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः ॥ तस्मात्पुत्रइति प्राक्तः पितृन्पतिः पतिसर्वतः ॥ १२ ॥
एषु व्यावहवः पुत्रा गुणवन्तो बहुश्रुताः ॥ तेषां वै समवेतानां मपि कश्चिद्द्वयां व्रजेत् ॥ १३ ॥ एवं राजर्षयः सर्वे प्रतीतारघुनन्दन ॥ तस्मात् ब्राह्मि
नरश्रेष्ठ पितरं नरकात्प्रभो ॥ १४ ॥ अयोध्यां गच्छ भरत प्रकृतीरुपरं जय ॥ शत्रुघ्नसहितो वीरसहसर्वैर्द्विजातिभिः ॥ १५ ॥ प्रवेक्ष्य दंड
कारण्यमहमप्यविलंबयन् ॥ आभ्यांतु सहितो वीरवैदेत्यालक्ष्मणेन च ॥ १६ ॥ त्वं राजा भरत भवस्वयं नराणां वन्यानां महमपि राजराष्ट्र
गाणां ॥ गच्छ त्वं पुरवर मघसंप्रहृष्टः संहृष्टस्त्वहमपि दंडकां प्रवेक्ष्ये ॥ १७ ॥ छायां ते दिनकरभाः प्रबाधमानं वर्षत्रं भरत करोतु मूर्ध्नि शी
तां ॥ एतेषां महमपि काननद्रुमाणां छायां तामतिशयनीं शनैः श्रयिष्ये ॥ १८ ॥ शत्रुघ्नस्त्वतुलमतिस्तुते सहायः सौमित्रिर्मम विदितः
प्रधानमित्रं ॥ चत्वारस्तनयवरा वयं नरेन्द्रं सत्यस्यं भरत चराममाविषीद ॥ १९ ॥ इ० अ० समोत्तरशततमः सर्गः ॥ १० ७ ॥ ॥ ७३ ॥

साधनं गयाक्षेत्रं ॥ एषा च पितृणां परलोकसाधनं पुत्रेणावश्यं कार्यमित्यर्थे संमतिः ॥ १३ ॥ एवं पितृपरलोकसाधनं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ वन्यानामिति ॥ अनेन भाविवान
रराजाधिपत्यादिसूचितं ॥ १७ ॥ दिनकरभाइति द्वितीया बहुवचनं ॥ वर्षत्रं छत्रं ॥ शीतां छायामित्यन्वयः ॥ १८ ॥ सौमित्रिर्लक्ष्मणः चराम विधौ लोढू संपादयामे
त्यर्थः ॥ १९ ॥ इति रामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके आदिकाव्ये अयोध्याकाण्डे सप्ताधिकशततमः सर्गः ॥ १० ७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥